Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus)

23. juuli 2025*

Ühine kalanduspoliitika – IOTC resolutsioon kalade peibutuspüügivahendite haldamise kohta – Komisjoni vastuväide – Vaide tagasilükkamine – Määruse (EÜ) nr 1367/2006 artikli 10 lõige 1 – Akt, mille peale võib esitada vaide – Mõiste „sätted, mis võivad olla vastuolus keskkonnaõigusega“ – Määruse nr 1367/2006 artikli 2 lõike 1 punkt f

Kohtuasjas T-1049/23,

Bloom, asukoht Pariis (Prantsusmaa), esindaja: advokaat F. Lafforgue,

hageja,

keda toetab

Blue Marine Foundation, asukoht London (Ühendkuningriik), esindajad: advokaadid P. de Bandt ja C. Binet,

menetlusse astuja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Dawes, B. Hofstötter ja D. Milanowska,

kostja,

keda toetavad

Hispaania Kuningriik, esindajad: A. Pérez-Zurita Gutiérrez ja A. Gavela Llopis,

ja

Prantsuse Vabariik, esindajad: B. Fodda, M. de Lisi, B. Travard ja P. Chansou,

menetlusse astujad,

ÜLDKOHUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president K. Kowalik-Bańczyk, kohtunikud E. Buttigieg, G. Hesse (ettekandja), I. Dimitrakopoulos ja B. Ricziová,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtusekretär: ametnik P. Nuñez Ruiz,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 13. veebruari 2025. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

1 Hageja Bloom palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Komisjoni 30. augusti 2023. aasta otsuse, millega jäeti vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata tema 11. mai 2023. aasta vaie komisjoni otsuse peale, millega esitati vastuväide India Ookeani Tuunikomisjoni (IOTC) resolutsioonile nr 23/02 kalade peibutuspüügivahendite haldamise kohta pädevuspiirkonnas (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

Vaidluse taust

2 Hageja on valitsusväline organisatsioon, kelle eesmärk on aidata kaasa mere elurikkuse ja mereelupaikade säilimisele.

3 IOTC on rahvusvaheline organisatsioon, kelle eesmärk on säilitada tuunivarusid India ookeanis, mille osaline Euroopa Liit on, tulenevalt nõukogu 18. septembri 1995. aasta otsusest 95/399/EÜ ühenduse ühinemise kohta [IOTC] moodustamise lepinguga (EÜT 1995, L 236, lk 24; ELT eriväljaanne 04/02, lk 232).

4 [IOTC] moodustamise lepingu (EÜT 1995, L 236, lk 25; ELT eriväljaanne 04/02, lk 233) IX artikli lõike 1 kohaselt „võib [IOTC] oma […] liikmete kahekolmandikulise häälteenamusega võtta vastu kaitse- ja majandamismeetmeid, mis on IOTC liikmete suhtes siduvad […].“

5 [IOTC] moodustamise lepingu IX artikli lõikes 5 on ette nähtud:

„Mis tahes [IOTC] liige võib 120 päeva jooksul kindlaksmääratud kuupäevast või muu ajavahemiku jooksul, mille [IOTC] võib kindlaks määrata […], esitada vastulause lõike 1 kohaselt võetud kaitse- ja majandamismeetmete suhtes. Vastulause esitanud [IOTC] liikme suhtes ei ole asjaomane meede siduv. Mis tahes muu [IOTC] liige võib samamoodi vastulause esitada 120päevasele ajavahemikule järgneva 60 päeva jooksul […].“

6 [IOTC] moodustamise lepingu IX artikli lõige 6 on sõnastatud järgmiselt:

„Kui lõike 1 kohaselt võetud meetme suhtes on vastulause esitanud rohkem kui kolmandik [IOTC] liikmetest, ei ole see meede teiste liikmete suhtes siduv; kuid see ei takista mõnda või kõiki neist kõnealust meedet jõustamast.“

7 Nõukogu 14. mai 2019. aasta otsuses (EL) 2019/860, millega määratakse kindlaks liidu nimel [IOTC]-s võetav seisukoht ja tunnistatakse kehtetuks 19. mai 2014. aasta otsus liidu nimel IOTC-s võetava seisukoha kohta (ELT 2019, L 140, lk 33), on kindlaks määratud seisukoht, mille liit võtab IOTC-s ajavahemikuks 2019–2023. Otsuse 2019/860 I lisa sisaldab põhimõtteid ja tegevussuundi. I lisa punkti 2 alapunkti f kohaselt püüab liit vajaduse korral toetada IOTC poolt

meetmete võtmist peibutuspüügivahendite kasutamise haldamiseks, eelkõige andmete kogumise parandamiseks, et täpselt mõõta, jälgida ja kontrollida peibutuspüügivahendite kasutamist, et vähendada ohualdistele tuunivarudele avalduvat mõju, leevendada nende võimalikku mõju siht- ja mittesihtliikidele ning ökosüsteemile.

8 Otsuse 2019/860 II lisas on sätestatud liidu seisukoha iga-aastase kindlaksmääramise kord ning selles on ette nähtud:

„Enne IOTC iga koosolekut, kui kõnealust organit kutsutakse üles vastu võtma liidule õiguslikke tagajärgi tekitavaid otsuseid, võetakse vajalikud meetmed, et liidu nimel vastavalt I lisas sätestatud põhimõtetele ja suunistele väljendatavas seisukohas võetaks arvesse viimaseid teaduslikke ja muid asjakohaseid andmeid, mis on edastatud komisjonile.

Sel eesmärgil ja nimetatud teabele tuginedes edastab Euroopa Komisjon nõukogule piisavalt varakult enne [IOTC] iga koosolekut kirjaliku dokumendi, milles esitatakse liidu seisukoha kavandatud täpsustused, et neid arutada ja kiita heaks liidu nimel väljendatava seisukoha üksikasjad.

Kui IOTC koosoleku käigus (sh kohapeal) ei ole võimalik saavutada kokkulepet, et võtta liidu seisukohas arvesse uusi elemente, edastatakse küsimus lahendamiseks nõukogule või selle ettevalmistavatele organitele.“

9 IOTC võttis 3.–5. veebruarini 2023 toimunud kuuendal erakorralisel istungil vastu resolutsiooni nr 23/02 peibutuspüügivahendite haldamise kohta. Peibutuspüügivahendid on tehislikud ujuvvahendid, millega kalu ligi meelitada ja kalapüüki hõlbustada. Resolutsioonis oli muu hulgas ette nähtud, et järk-järgult vähendatakse laeva kohta lubatavate triivivate peibutuspüügivahendite arvu, luuakse triivivate peibutuspüügivahendite register, et parandada nende vahendite kasutamise läbipaistvust ja jälgimist, ning et India ookeanis keelatakse triivivad peibutuspüügivahendid igal aastal 72 päevaks.

10 Resolutsiooni nr 23/02 teise põhjenduse kohaselt on lepingus 10. detsembri 1982. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja siirdekalade kaitset ja majandamist käsitlevate sätete rakendamise kohta (EÜT 1998, L 189, lk 17; ELT eriväljaanne 04/04, lk 5) artiklites 5 ja 6 nõutud, et riigid kohaldaksid laialdaselt ettevaatusprintsiipi siirdekalade kaitse, majandamise ja kasutamise suhtes, et kaitsta mere elusressursse ja säilitada merekeskkonda.

11 Resolutsiooni nr 23/02 kolmanda põhjenduse kohaselt on eespool punktis 10 nimetatud lepingu artiklis 6 ettevaatusprintsiibi kohaldamisel nõutud, et riigid oleksid ettevaatlikumad, kui saadud teave ei ole selge, usaldusväärne või piisav, ning selle artikli kohaselt on keelatud kaitse- või majandamismeetmete edasilükkamist või võtmata jätmist põhjendada piisava teadusinfo puudumisega.

12 Komisjon esitas 11. aprillil 2023 liidu nimel resolutsiooni nr 23/02 kohta vastuväite IOTC moodustamise lepingu IX artikli lõike 5 tähenduses (edaspidi „vaidlusalune vastuväide“) (vt järgnev punkt 5). Ta märgib selgitavas kirjas sisuliselt, et resolutsiooni rakendamine kujutab endast seinnoodalaevastike jaoks ebaproportsionaalset koormust või on lausa praktiliselt võimatu. Lisaks ei toeta selles resolutsioonis sisalduvaid meetmeid teaduslikud tõendid.

13 Veel kümme IOTC liiget esitas resolutsiooni nr 23/02 kohta [IOTC] moodustamise lepingu IX artikli lõikes 5 sätestatud tähtaja jooksul vastuväited. Järelikult ei muutunud see resolutsioon sama artikli lõikest 6 tulenevalt siduvaks (vt eespool punktid 5 ja 6).

14 Hageja esitas 11. mail 2023 komisjonile Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. oktoobri 2021. aasta määrusega (EL) 2021/1767 (ELT 2021, L 356, lk 1) (edaspidi „Århusi määrus“), artikli 10 alusel vaidlusaluse vastuväite peale vaide.

15 Komisjon jättis hageja esitatud vaide vaidlustatud otsusega vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjendusel, et vaidlusalune vastuväide ei ole haldusakt Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses, kuna see vastuväide ei sisaldanud ühtegi osa, mis võiks minna vastuollu keskkonnaõigusega, nagu see on määratletud nimetatud määruse artikli 2 lõike 1 punktis f. Vaidlusaluse vastuväite esitamine uute sätete vastuvõtmise kohta IOTC-s ei avalda liidu keskkonnapoliitika eesmärkidele negatiivset mõju.

Poolte nõuded

16 Hageja, keda toetab Blue Marine Foundation, palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

17 Komisjon, keda toetavad Hispaania Kuningriik ja Prantsuse Vabariik, palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata ja

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

18 Hageja esitab hagi põhjenduseks kolm väidet. Esimese väite kohaselt on sisuliselt rikutud Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti f. Teine väide on, et on rikutud ettevaatuspõhimõtet. Kolmanda väite kohaselt on rikutud nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT 2009, L 343, lk 1).

19 Esimeses väites leiab hageja, keda toetab Blue Marine Foundation, sisuliselt, et komisjon eksis, kui jättis vaidlusaluse vastuväite peale esitatud vaide vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjendusel, et komisjoni vastuväites ei ole „sätteid, mis võivad olla vastuolus keskkonnaõigusega“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses. Nimelt on

vaidlusaluses vastuväites rikutud esiteks ettevaatuspõhimõtet ja teiseks määrust nr 1224/2009. Sellised rikkumised kujutavad endast liidu keskkonnaõiguse rikkumist, sõltumata resolutsiooni nr 23/02 rakendamisest liidu õiguskorras.

20 Komisjon, keda toetavad Hispaania Kuningriik ja Prantsuse Vabariik, vaidleb hageja argumentidele vastu. Komisjon väidab kõigepealt, et esimene väide on vastuvõetamatu, kuna see viitab üldiselt vaidele. Seega ei sisalda esimene väide peamisi faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millel see põhineb. Teise võimalusena väidab komisjon, et esimene väide ei ole põhjendatud. Nimelt ei ole hageja tõendanud, kuidas võib vaidlusalune vastuväide avaldada negatiivset mõju ELTL artiklis 191 sätestatud liidu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisele.

21 Komisjon rõhutab seoses sellega, et otsus esitada IOTC uute eeskirjade vastuvõtmise kohta vastuväide, järgides samal ajal kehtivat liidu õigusraamistikku, ei saa avaldada negatiivset mõju liidu keskkonnapoliitika eesmärkidele ega seega iseenesest rikkuda keskkonnaõigust Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti f tähenduses.

Esimese väite vastuvõetavus

22 Mis puudutab esimese väite vastuvõetavust, siis leiab komisjon ilma eriliste põhjendusteta, et hageja piirdub vaide põhjenduste kordamisega.

23 Selle kohta tuleb meelde tuletada, et vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 76 punktile d tuleb igas hagiavalduses märkida hagi ese ja lühiülevaade väidetest ning see teave peab olema esitatud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks kaitset ette valmistada ja Üldkohus oma kontrolli teha vajaduse korral ilma täiendavate materjalideta (7. märtsi 2017. aasta kohtuotsus United Parcel Service *vs.* komisjon, T-194/13, EU:T:2017:144, punkt 191).

24 Samuti tuleb meelde tuletada, et hagi on Üldkohtus vastuvõetav muu hulgas tingimusel, et selle aluseks olevad põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud nähtuvad vähemalt kokkuvõtlikult, kuid järjekindlalt ja arusaadavalt hagi enda tekstist. Kuigi teatavate täpselt määratletud punktidega saab hagiavalduse teksti toetada ja täiendada viidetega hagiavaldusele lisatud tõendite osadele, ei saa üldine viide kirjalikele dokumentidele, isegi kui need on hagiavaldusele lisatud, asendada õigusliku argumentatsiooni peamisi elemente, mis eespool viidatud sätete kohaselt peavad olema märgitud hagiavalduses (vt 7. märtsi 2017. aasta kohtuotsus United Parcel Service *vs.* komisjon, T-194/13, EU:T:2017:144, punkt 192 ja seal viidatud kohtupraktika).

25 Käesolevas asjas tuleb tõdeda esimest väidet käsitlevate hagiavalduse punktide 48–51 ning mõistet „[sätted], mis võivad olla vastuolus keskkonnaõigusega“ käsitlevate punktide 42–47 põhjal, et faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hageja tugineb oma argumentides, nagu need on kokku võetud eespool punktis 19, on hagiavalduse enda teksti arvestades kohe arusaadavad, olgugi et hageja viitab oma vaidele ning teisele ja kolmandale väitele, et tõendada, et vaidlusaluses vastuväites on rikutud ettevaatuspõhimõtet ja määrust nr 1224/2009.

26 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et vastupidi komisjoni väidetule on esimene väide kodukorra artikli 76 punkti d nõudeid arvestades vastuvõetav.

Esimese väite põhjendatus

27 Århusi määruse artikli 10 lõike 1 kohaselt on valitsusvälisel organisatsioonil või muudel üldsuse liikmetel, kes vastavad artikli 11 kriteeriumidele, õigus esitada vaie liidu institutsioonile või organile, kes on haldusakti vastu võtnud või kes oleks pidanud haldusakti vastu võtma, kuid pole väidetava halduslikku tegevusetuse tõttu seda teinud, tuginedes sellele, et haldusakt või nimetatud tegevusetus on vastuolus keskkonnaõigusega nimetatud määruse artikli 2 lõike 1 punkti f tähenduses. See vaie tuleb esitada kirjalikult kaheksa nädala jooksul alates haldusakti vastuvõtmisest, sellest teatamisest või selle avaldamisest, olenevalt sellest, milline kuupäev on hilisem, või väidetava halduslikku tegevusetuse korral kaheksa nädala jooksul alates sellest kuupäevast, millal haldusakt osutus vajalikuks. Vaides esitatakse selle alus.

28 Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktis g on mõiste „haldusakt“ selle määruse tähenduses määratletud kui „liidu institutsiooni või organi vastu võetud muu kui seadusandlik akt, millel on õiguslik ja väline mõju ning mis sisaldab sätteid, mis võivad olla vastuolus keskkonnaõigusega artikli 2 lõike 1 punkti f tähenduses“.

29 Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti f kohaselt tähendab mõiste „keskkonnaõigus“ „liidu õigusakt[e], mis olenemata nende õiguslikust alusest, aitavad saavutada [lepingus] sätestatud liidu keskkonnapoliitika eesmärke: säilitada, kaitsta ja parandada keskkonna kvaliteeti, kaitsta inimeste tervist, kasutada loodusressursse kaalutletult ja mõistlikult ning edendada rahvusvahelisel tasandil meetmeid piirkondlike või ülemaailmsete keskkonnaprobleemidega tegelemiseks“.

30 Neil asjaoludel sõltub vaide vastuvõetavus tegelikult haldusakti või halduslikku tegevusetuse olemasolust, mis võib olla vastuolus keskkonnaõigusega Århusi määruse tähenduses (6. juuni 2024. aasta kohtumäärus Asociația pentru Energie Curată și Combaterea Schimbărilor Climatice *vs.* nõukogu, T-1151/23, ei avaldata, EU:T:2024:391, punkt 12).

31 Neid kaalutlusi arvestades tuleb analüüsida hageja argumente ja teha kindlaks, kas komisjon võis jätta vaidlusaluse vastuväite peale esitatud vaide vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjendusega, et vastuväide ei sisalda „sätteid, mis võivad olla vastuolus keskkonnaõigusega“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses.

32 Käesolevas asjas väidab komisjon vaidlustatud otsuses, et ta piirdus vastuväite esitamisega [IOTC] moodustamise lepingu IX artikli lõike 5 alusel. Selle toimingu tagajärjel ei ole resolutsioon nr 23/02 liidule siduv, mistõttu ei olnud liit kohustatud seda resolutsiooni oma õiguskorras rakendama.

33 Seega on komisjon seisukohal, et „uute eeskirjade vastuvõtmise kohta vastuväite esitamine ja sealjuures endiselt kehtiva liidu õigusraamistiku järgimine ei saa avaldada negatiivset mõju liidu keskkonnapoliitika eesmärkidele ega seega iseenesest rikkuda keskkonnaõigust Århusi määruse artikli 2 lõike 1 [punkti] f tähenduses“ (vaidlustatud otsuse punkt 2.1).

34 Kõigepealt tuleb märkida, et komisjon ei jätnud vaiet põhjendamatuse tõttu rahuldamata põhjusel, et vaidlusalune vastuväide ei ole vastuolus keskkonnaõigusega, vaid et see on vastuvõetamatu põhjusel, et vastuväide ei sisaldanud ühtegi „[sätet], mis [võib] olla vastuolus keskkonnaõigusega“ Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punkti f tähenduses, ning seega ei ole see haldusakt sama määruse artikli 2 lõike 1 punkti g tähenduses.

35 Selle kohta tuleb märkida, et haldusaktid, mille peale saab esitada vaide Århusi määruse artikli 10 alusel, on selle määruse artikli 2 lõike 1 punkti g kohaselt liidu institutsiooni või organi vastu võetud muud kui seadusandlikud aktid, millel on õiguslik ja väline mõju ning mis sisaldavad sätteid, mis võivad olla vastuolus keskkonnaõigusega sama määruse artikli 2 lõike 1 punkti f tähenduses.

36 Käsitletavas asjas leidis komisjon, et hageja esitatud vaie on vastuvõetamatu üksnes põhjusel, et see ei puudutanud akti, mis sisaldab sätteid, mis võivad olla vastuolus keskkonnaõigusega. Seega tuleb märkida, et komisjon ei jätnud vaiet vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjusel, et käsitletaval juhul ei ole täidetud muud Århusi määruse artikli 10 lõikes 1 nimetatud ja vaiete kohta käivad tingimused või Århusi määruse artikli 2 lõike 1 punktist g tulenevad mõiste „haldusakt“ tingimused.

37 Mis puudutab küsimust, kas kõnealune vaie oli esitatud akti peale, mis võib olla vastuolus liidu keskkonnaõigusega, siis tuleb meelde tuletada, et määruse 2021/1767 põhjenduses 10 on märgitud, et kui hinnatakse, kas haldusakt sisaldab sätteid, mis võiksid oma mõju tõttu olla keskkonnaõigusega vastuolus, tuleb analüüsida, kas need sätted võiksid avaldada negatiivset mõju ELTL artikli 191 kohaste liidu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisele, mille hulka kuuluvad „loodusressursside kaalutletud ja mõistlik kasutamine“ ning „meetmete edendamine rahvusvahelisel tasandil, selleks et tegelda piirkondlike ja ülemaailmsete keskkonnaprobleemidega“.

38 Hageja, keda juba selles haldusmenetluses toetas Blue Marine Foundation, väidab oma vaides, et vaidlusalune vastuväide võib minna vastuollu ELTL artiklis 191 sätestatud ettevaatuspõhimõttega. Peale selle on vaidlusaluses vastuväites rikutud konkreetsemalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT 2013, L 354, lk 22), milles on sätestatud ühise kalanduspoliitika eesmärgid, artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärki, et „[ü]hises kalanduspoliitikas kohaldatakse kalapüügi majandamise suhtes ettevaatusprintsiibil põhinevat lähenemisviisi ning ühise kalanduspoliitika eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste elusressursside kasutamise kaudu taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid tasemetel, mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid“.

39 Hageja väitel on vaidlusalune vastuväide vastuolus ka ühise kalanduspoliitika kontrolli käsitleva määrusega nr 1224/2009. Hageja rõhutab seoses sellega, et selle määruse artikli 14 lõikes 3 on ette nähtud, et „[p]üügipäevikusse kantud hinnanguliste koguste ja pardal asuva saagi kilogrammides mõõdetud koguste vaheline lubatud kõikumine on 10% kõigi liikide puhul“. Hageja leiab, et asjaolu, et Prantsusmaa ja Hispaania laevastik kasutavad India ookeanis tuunipüügiks suures mahus peibutuspüügivahendeid, aitab kaasa selle kohta antud hinnangute ületamisele.

40 Sellest tuleneb, et hageja vaides esitatud põhjendused puudutavad keskkonnaõiguse konkreetsete sätete, eelkõige ettevaatuspõhimõtte võimalikku rikkumist ühise kalanduspoliitika valdkonnas.

41 Selle kohta tuleb märkida, et nagu nähtub muu hulgas eespool punktidest 10 ja 11, on resolutsiooni nr 23/02 teises ja kolmandas põhjenduses märgitud eesmärgina kalavarude kaitse.

42 Seega oli liit vaidlusalust vastuväidet esitades aktiivselt vastu meetmete võtmisele, mille eesmärk on teatavate kalavarude parem kaitse. Täpsemalt tõi vastuväide kaasa selle, et liit ei olnud kohustatud oma õiguskorras kehtestama ja rakendama resolutsioonis nr 23/02 ette nähtud meetmeid.

43 Järelikult, vastupidi sellele, mida märkis komisjon vaidlustatud otsuses, ja kuigi vaidlusalune vastuväide ei toonud kaasa mingeid muutusi liidu keskkonnaõiguses, võis vastuväide avaldada negatiivset mõju ELTL artiklis 191 sätestatud liidu keskkonnapoliitika eesmärkide saavutamisele.

44 Selles kontekstis tuleb märkida, et Århusi määruse põhjendusest 11 nähtub, et vaide võib esitada ka tegevusetuse peale, kuigi liidu keskkonnaõiguses ei ole sellise tegevusetuse korral iseenesest muudatusi tehtud.

45 Neil asjaoludel eksis komisjon, kui ta lükkas hageja vaide vastuvõetamatuse tõttu vaidlustatud otsuses toodud põhjendusel tagasi ja jättis sisuliselt läbi vaatamata hageja vaides esitatud põhjendused, mis võisid põhjustada usutavaid, st arvestatavaid kahtlusi vaidlusalusele vastuväitele antud keskkonnaõiguslikus hinnangus (vt selle kohta 12. septembri 2019. aasta kohtuotsus TestBioTech jt *vs.* komisjon, C-82/17 P, EU:C:2019:719, punkt 69, ja 6. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus ClientEarth *vs.* komisjon, C-458/19 P, EU:C:2021:802, punkt 60).

46 Järelikult tuleb hagi esimese väitega nõustuda ja vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida teist ja kolmandat väidet.

Kohtukulud

47 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb tema kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud, nagu hageja on seda nõudnud.

48 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Jätta Hispaania Kuningriigi ja Prantsuse Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

49 Kodukorra artikli 138 lõike 3 alusel võib Üldkohus otsustada, et menetlusse astuja, keda ei ole selle artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud, kannab ise oma kohtukulud. Jätta hageja nõuete toetuseks menetlusse astunud Blue Marine Foundationi kohtukulud tema enda kanda, kuna ta ei nõudnud komisjonilt kohtukulude väljamõistmist.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (seitsmes koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Komisjoni otsus, mis edastati Bloomile 30. augusti 2023. aasta kirjaga, viitenumbriga Ares (2023) 5917994, ja millega jäeti vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata tema vaie komisjoni kirja peale, millega esitati vastuväide resolutsioonile nr 23/02 kalade peibutuspüügivahendite haldamise kohta India Ookeani Tuunikomisjoni pädevuspiirkonnas.**

2. **Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Bloomi kohtukulud.**

3. **Jätta Hispaania Kuningriigi ja Prantsuse Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Hesse

Dimitrakopoulos Ricziová

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 23. juulil 2025 Luxembourgis.

Allkirjad